

VIGILÀNCIA – FE

Ambientació

Diferents veus:

- Contra la vellesa de l'esperit, la joventut de l'Advent.
- Contra el desànim crònic, la esperança de l'Advent.
- Contra el pessimisme generalitzat, la il·lusió del Advent.
- Contra la tristesa disfressada, l'alegria del Advent.
- Contra el cansament agut, l'Esperit de l'Advent.
- Contra la incapacitat per pregar, l'oració del Advent.
- Contra la rutina inconscient, la vigilància del Advent.
- Contra la por de rebre un altra vegada Jesús, la fe que Ell ve.
- Contra la desconfiança, saber viure el Misteri de l'Advent.

Començar l'Advent, és com sentir una campana, un xiulet, o un cop de vent. Alguna cosa ens ha de despertar, estar atents i vigilants, per estar amb els ulls oberts, i mirar atentament. És a dir, hem de dormir menys i hem de despertar. Hem de tenir les llànties enceses i esperar.

Jesús ve, Jesús ens desperta, Jesús ve a obrir els ulls, estirar-nos de la nostra peresa i donar-nos la llum per rebre'l.

Aquesta vinguda en la fe, és per donar-nos nova vida, gràcia salvadora i força renovadora.

La fe en Jesús ens ha tret de la nostra terra, de la nostra casa i ens vol treure dels refugis, costums, i estils de la mateixa manera que va cridar als seus deixebles, va fer sortir de la seva estructura a Nicodem y Zaqueu, i va alliberar dels seus laberints a Maria Magdalena i a la Samaritana. Saule va començar adonar-se'n de qui era i per qui vivia quan va trobar Jesús al camí. Llavors va despertar.

La fe en Jesús ens desperta, estimula i il·lumina... ens dona ulls nous, més sensibles i oberts al nostre entorn.

- Vetlleu, per estar sempre preparats.
- Vetlleu, per que sovint les coses importants succeeixen sense el nostre avis.
- Vetllem, per admirar les coses meravelloses que fem, hi ha al mon.
- Vetllem, per que Ell és gràcia i sorpresa per cadascú.

I Tes 5, 4-9

Però vosaltres, germans, no esteu pas en les tenebres perquè aquell dia us pugui sorprendre com un lladre; tots vosaltres sou fills de la llum i fills del dia; no som pas de la nit ni de les tenebres. No dormim, per tant, com els altres, sinó vetllem i siguem sobris. Perquè els qui dormen, dormen de nit, i els qui s'embriaguen, s'embriaguen de nit. Nosaltres, en canvi, que som del dia, siguem sobris, *revestits amb la cuirassa* de la fe i de la caritat i *amb el casc de l'esperança de salvació*; que Déu no ens ha pas destinat al càstig de la ira, sinó a obtenir la salvació per nostre Senyor Jesucrist.

Salm 26

Malgrat la foscor, i les llànties apagades,
malgrat tingui amenaces i sorolls,
no tinc por, perquè Tu vas amb mi.

A dintre meu, al fons, jo porto una llum
que ningú no pot apagar,
sempre hi ha Algú que em conforta,
em dona la mà
i em diu: No tinguis por.

Quan Ell em parla, tot resplendeix en mi,
l'aldarull, la intimidació, la somnolència
s'esvaeixen, perquè m'amaga al seu costat.

Si m'ensenya, aprenc i creixo.
La seva paraula calma totes les tempestes,
em pacifica i em dona valor per lluitar.
Si Ell està amb mi,
a qui he de tenir por?

Solament una cosa li demano,
que es quedi amb mi, com si fos la seva casa.
Que no marxi, que atengui la vetlla,
que no calli, i si calla,
que sigui per un moment el seu silenci.

